

съ лодките, нъ отъ голъмата бръзина много дѣца били занесени въ една параходъ а майките имъ въ другия.

Паракоходите тръгнали единъ слѣдъ други и по обѣдъ пристигнали въ Балчикъ. Населението било настанено въ празните житни хамбари, нъ пакъ испаднало въ ржцѣтъ на сѫщите черкези и башибоузуци, които миналия денъ били въ Каварна. Тѣ сега съ ножъ въ ръка, дирили по име лицата за да ги убиватъ. Пламнали отъ гнѣвъ, впускали се изъ множеството и викали: „Вие динъ душманларж, вчера избихте толкоъ правовѣрни ислами, а днесъ правителството ви защища; Ний ще ви научимъ. . . . гдѣ сѫ ония комити? Гдѣ е Амира? Гдѣ е Хаджи Панайотъ? Сега като мишки излезнахте вече изъ дупките си. . . . Нѣма предъ васъ каварненските позиции. . . . Ще ви научимъ. . . .“

Каварненци като виждали че и тука нѣма да бѫдатъ спокойни, не сѫ и въ безопасностъ, а като ги застрашаватъ и гладятъ, съ исключение на нѣколцина които нѣмали възможностъ да наематъ варки, всички други на слѣдующия денъ заминjли за Варна. Тукъ гръцката църковна община ги настанила по училищата и по други общественни здания, набавила имъ по нѣкоя дрѣха, завивка, поддържала онѣзи които не сѫ можли да искарватъ прехраната си и когато пристигнали руссите, завърнали се въ Каварна.

II. Гюль-Градъ¹⁾ (Калето). Тукъ отъ понапредъ се намирали селяни отъ селата: Суючикъ, Карабча, Шабла и др. а отъ Каварна потеглили повечь отъ 600 д. мжже, жени и дѣца, Каварненци и селяни. Тѣ вървели съ голъма тишина и гробно мълчание за да не ги съзрятъ турцитъ отъ негдѣ. Като преминали стрѣмния върхъ, расположили се по неожънатите ниви за отпочивка.

Слѣдъ $2\frac{1}{2}$ часа пхъ презъ нива и поляни, мжже и жени наговарени съ по едно или двѣ дѣца и други неизбѣжни потребности, наблизили до Калето, испратили двама отъ младежите да извѣстятъ на селяните, да не мислятъ че настѫпватъ черкези, та да сѣрѣлятъ. Споредъ извѣстие, вратитѣ били отворени, населението влезало и на голата земя се расположило. Всякой искалъ да прекара останалата нощъ въ сънъ,

¹⁾ Гюль-градъ се намира на два часа къмъ истокъ отъ Каварна вдаденъ въ морето. За него читателя ще намѣри исторически подробности въ ч. III на кн. „Княжество България“.